

Stykke det næste Aar, thi hvis det skal lykkes at blive færdig med Banerne i den i Loven fastsatte Tid, vil det være nødvendigt, at man saavidt muligt, begynder paa alle Afsnit af Banerne til næste Aar, og altsaa vil den Omstændighed, at man begynder paa dem til næste Aar, nødvendigvis medføre en Udgift af idetmindste samme Størrelse i det derpaa følgende Aar, ja, rimeligvis endog noget større. Det Samme, som er Tilfældet med disse Jernbaneanlæg, er ogsaa Tilfældet med flere andre Foretagender, som findes opførte paa Finantsloven, og deraf vil altsaa Følgen blive, at man med Sikkerhed kan sige, at vi i det næstfølgende Finantsaar maa være satte paa at have omtrent en ligesaa stor Udgift som den, der her er Tale om. Da det nu tillige har saamange andre Fordele, at ligne for to Aar paa een Gang, idet jo, som de Herre, ville erindre, vort Maskineri til Ansættelse af Indomsstift er af den Art, at det fordrer en meget betydelig Anvendelse af frivillige Kræfter over hele Landet — samtlige Kommunalbestyrelser blive jo satte i stærk Bevægelse, og der bliver stillet saadanne Forordringer til deres Tid og Arbejde, at man idetmindste efter min Mening, bør være saa sparsom i sine Forordringer, som man under Hensyn til hvad Statens Vel kræver, kan være det —, saa er det forekommet mig, at det var en særdeles hensigtsmæssig Beslutning, Rigsdagen sidst fattede; da den vedtog, at der skulde lignedes paa een Gang for to Aar, og derfor gaar ogsaa Lovforslaget ud paa, at de $1\frac{3}{4}$ pCt. Skat, som jeg nylig tillod mig at nævne, skulle gjælde ogsaa for Finantsaaret 1873—74, saaledes, at der for begge de kommende Finantsaar tilsammen vedtages en Skat af i Alt $3\frac{1}{2}$ pCt. Det er altsaa derpaa, at det Lovforslag gaar ud, som jeg herved har den Ære at forelægge.

Formanden: Exemplaret af Lovforslaget ville blive omdelt.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Forelæggelse ved Finantsministeren af Forslag til Lov om Ef-

tergivelse af det Kolonialkassen for St. Thomas og St. Jan paa hvitende Bidrag til de almindelige Statsformødenheder for Finantsaarene 1871—72 og 1872—73.

Finantsministeren: Jeg havde ikke troet, at jeg allerede i Aar atter skulde komme til at anmode det høje Thing om, at ville henvende sin Opmærksomhed paa de vestindiske Der, men en Begivenhed, som indtraf i Æbet af August Maaned d. 21, har gjort det til en Nødvendighed for mig. Sidste Gang beskæftigede vi os, som det vil erindres, mest med St. Croix; denne Gang er det St. Thomas, som Ulykken har rammet, og det paa en saadan Maade, at jeg ikke har næret mindste Tvivl om, at jeg burde henvende mig til Rigsdagen for at anmode den om at komme den ulykkelige D. til Hjælp. Det var en ualmindelig voldsom Orkan, som brød løs over Den, og som i saa Timer ødelagde Eiendom til særdeles betydelige Beløb, hvilket navnlig er gaaet ud over dem, der mindst kunde taale det. Omtrent 400 Huse ere fuldstændigt tilintetgjorte, og det er selvsølgelig af de Huse, der have været mindst fast byggede; det er fattige Folks Huse, som saaledes ere fuldstændigt tilintetgjorte, og hvorved flere Tusinde Mennesker ere bleven husvilde, hvorhos der er anrettet en saadan Skade paa de øvrige Eiendomme paa Den, at der derved er opstaaet stor Nød og Glændighed. Den er ikke sely i Stand til at hjælpe sig ud af den Forlegenhed, hvori den saaledes er bleven bragt. Efter hvad jeg har erfaret, har den private Godgjærenhed deroppe vist sig meget virksom, og det er ligeledes bekjendt, at der her i Landet allerede er indsamlet ikke ganske ubetydelige Summer, ligesom der muligvis ogsaa fra andre Steder vil komme Hjælp; men efter Alt, hvad jeg kan skjønne, er dette aldeles utilstrækkeligt til at afhjælpe den Forlegenhed, man er kommen i, og navnlig den Bannfæltighed, hvori Kolonialkassen vil befinde sig, idet nemlig en ikke ubetydelig Del af den Deleggelse, som har fundet Sted, har truffet offentlige Bygninger, som hurtigt muligt maa opføres igjen, men som man savner